

RODZAJE FONTÓW

Istnieją dwa podstawowe rodzaje fontów:

1. **Fonty szeryfowe**, czyli fonty posiadające charakterystycznie poprzeczne lub ukośne zakończenia kresek. Najpopularniejsze z nich to:

- Times New Roman – font zaprojektowany w latach dwudziestych na użytek druku. Do dzisiaj stosowany jest w większości gazet. Nie jest zbyt dobrze czytelny na ekranie, szczególnie jako kursywa. Font Times (odpowiednik Times New Roman dla komputerów Macintosh) nie ma kursywy, więc litery są sztucznie pochylane przez przeglądarkę, co daje fatalny efekt.
 - Georgia – font szeryfowy, jednak dużo łatwiejszy do czytania z ekranu niż Times, gdyż został on specjalnie w tym celu zaprojektowany. *Bardzo ładnie prezentuje się jako kursywa.*
 - Courier New – font monotypiczny (o stałej szerokości znaków),
 - Inne fonty szeryfowe: Baskerville, Garamond, Lucida, Rotis semi-serif.
2. **Fonty bezszeryfowe**, które nie posiadają żadnych dodatkowych “ozdobników”. Podstawowe:
- Arial – najpopularniejszy font bezszeryfowy o nowoczesnym wyglądzie, jednak dla niektórych niezbyt wygodny do czytania ze względu na wąskie litery,
 - Verdana – szersza niż Arial, przez co lepiej czytelna na ekranie,
 - Helvetica – odpowiednik Arial'a na komputerach Macintosh,
 - Inne: Avalon, Formata, Century, ITC Avand Garde Gothic, Rotis, Tahoma, Univers.

Niezależnie od tego, jakiego rodzaju fontu używasz - weź pod uwagę, że często mają one różne nazwy, w zależności od systemu operacyjnego lub jego wersji.

Windows

Arial
Times New Roman
Courier New
Symbol
MS Sans Serif
MS Serif
WinDings

Macintosh

Helvetica
Times
Courier
Symbol
Geneva
New York
Zapf Dingbats

W przypadku Linuxa interpretowane są fonty o nazwach takich jak w Windows, lecz zaleca się nie stosowanie fontów szeryfowych, gdyż mogą zlewać się na ekranie i być z tego powodu nieczytelne.

Deklarowanie rodzaju fontów

Jeżeli chcesz by font była podobny do Ariala, to deklarując jego rodzaj, musisz uwzględnić również:

- "Arial CE" (Windows 3.11)
- Arial (Windows)
- Helvetica (Macintosh)
- sans-serif (domyślny font bezszeryfowy, jeżeli w systemie żaden z poprzednio wymienionych nie jest zainstalowany).

W arkuszu stylów wygląda to następująco:

```
BODY { background: white; font-size: 10pt; font-family: verdana, 'arial CE', arial, 'helvetica CE', helvetica, sans-serif; font-color: black;}
```

Ważna jest tutaj kolejność ze względu na użytkowników starszych wersji Windows, ponieważ zawsze używany jest pierwszy ze znalezionych w systemie fontów. Jeżeli wpisujemy kolejność: Arial, "Arial CE" to zostanie użyty font Arial nie posiadający polskich znaków diakrytycznych.

Na końcu listy określającej rodzaje fontów należy wymienić nazwę rodzajową fontów (generic font family). Oprócz szeryfowych (serif) i bezszeryfowych (sans-serif) grup fontów mamy również do dyspozycji:

- monospaced: font o stałej szerokości znaków (każdy ze znaków zajmuje tyle samo miejsca), np.: Courier, Courier New, Elite, Pica, Prestige, Everson Mono,
- cursive: symulująca pismo odręczne. Charakteryzuje się pochyloną czcionką, w której poszczególne litery są z sobą przynajmniej częściowo połączone np.: Adobe Poetica, Brush Script, Calfisch Script, Zaps-Chancery,
- fantasy: font ozdobny np.: Alpha Geometrique, Critter, FB Reactor.

Ostatnie dwie rodziny nie są zbyt czytelne na ekranie i wykorzystuje się je raczej w charakterze ozdobników.

Jeżeli żaden z zadeklarowanych fontów nie jest zainstalowany w systemie użytkownika, zostanie użyty domyślny font z grupy rodzajowej. Zamieszczanie nazwy rodzajowej jest bardzo istotne szczególnie gdy używamy kursywy, która w przypadku niektórych standardowych fontów jest prawie nieczytelna na ekranie.

Pamiętaj także, że to co widzisz na swoim ekranie wcale nie musi i przeważnie nie będzie, wyglądać tak samo na ekranie użytkownika. Sprawdź, jak będzie się prezentował tekst w starszej przeglądarce, która nie obsługuje arkuszy stylów i nie ma zmienionych standardowych ustawień (wielu początkujących użytkowników po prostu nie potrafi tego zrobić). Ustawienia domyślne przeglądarek to Times New Roman o rozmiarach 12 punktów, co według mnie nie jest zbyt szczęśliwym pomysłem. Osobiście stosuję przeważnie fonty Arial lub Verdana o rozmiarze 10 punktów, gdyż uważam je za najlepiej czytelne i najbardziej eleganckie.

Pamiętaj:

Nie stosuj niestandardowych fontów, których większość użytkowników nie ma zainstalowanych, gdyż wtedy tekst zostanie wyświetlony przy użyciu domyślnego fontu i może być zupełnie nieczytelny, szczególnie jeżeli użyjesz kursywy.

Na jednej stronie nie należy stosować więcej niż dwóch rodzajów fontów, a różnica ich wielkości nie powinna przekraczać dwóch stopni.

Więcej informacji:

ABC's of Typography (słowniczek pojęć w języku angielskim)

<http://www.micron.com/education/type/>

Typesetting practices

<http://home2.swipnet.se/~w-20547/stylework/typograph1-en.html>

Digital Designer

<http://www.ndtc.org/streconlab/bib/digital/menu.html>

Xerox Font Tutorial

<http://www.font.net/fonttut.htm>

Yale Style Manual Web Style Guide

<http://info.med.yale.edu/caim/manual/contents.html>

Microsoft Typography

<http://www.microsoft.com/truetype/>

The Art & Craft of Typography

<http://wayne.hilburn.tripod.com//typog.html>

Podstawy klasycznej typografii

http://priv1.onet.pl/war/robert_chwalowski/